

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXXIV. Apostolv Reqvirit Ecclesiasticum in cibo minimum potuq[ue]
moderatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

timor percutit, ut nullus egrediente sancta illa anima illi potuisset. Ecce fratres charissimi, seruata illa in Ecclesiastice patientia, ad quantum hunc retributionis culmen venient. Quid huic suis conditor intus dedit, de quo nobis tanta fides in die eius exitus & foris innotuit.

C A P. XXXIV.

*APOSTOLVS REQUIRIT ECCL
- clesiaisticum in cibo minimum potum
moderatum.*

Temperan- §. **T**Emperantia cibi potusque moderatrix infusa laus.

Dei donum & singulare cum aliorum hominum tum maximè Ecclesiasticorum decus & ornamentum, sensuum, membrorum, ac ipsius mentis testamentum, castitatis ac pudicitie munimenta, criminum vitiorumque; domitrix & profligatrix, ingenuorum murorum magistra, salubrium cogitationum & recti consilii magistra, arcanorum fideique custos, valetudine conseruatrix, inseparabilis virtutis comes & socius. Nomen dignitatemque suam sustinere velint, assiduus Clericis studio excolenda est: Siquidem Apostolica judicio nemo in Ordinem Ecclesiasticum admittendus, nisi qui sit vir frugi & in omnibus vita partibus

Apostol. de moderatus & temperans. Oportet, ait 1. Timoth. vi. viro Eccle- versiculo 2. esse sobrium. Græcum σωφρόνιον sobrium *lo-* quām vigilem & perspicacem rebusque suis intentum quens. significat: nam sobrietas ingenii solertiae ac vigilantis parens est. Et quod noster contextus habet prudenter σωφρονία etiam temperantem verti potuisset.

Temperan- §. Et quidem Apostolus, ne quis se excusat, qualiter donum non facile sobrietatem seruare possit, hujus frugality. Clericis in tis & moderationis donum in Sancta Ordinatione

Ck.

Clericis conferri affirmat, vt sciant proprium suo-
rum ipsorum esse vitium, quod Dei munus non ad S. Ordinis
Sacramen-
tuam conuertant salutem. Sicutem Apostolus 2. Ti-
moth. i. v. 6. 7. Propter quam caussam admoneo te, vt resuf-
tur.

cites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum me-
arum. Non n. dedit nobis spiritum timoris, sed virtutis & dile-
ctionis, & sobrietatis, id est, Hortor & moneo te, vt gra-
tiam quæ tibi per meam ordinationem collata est lan-
guescentem, quasi sopitum ignem caritatis flamma ac-
cendas. Quæ autem sit hæc gratia mox subjungit di- Fortitudo
cens: Non enim dedit nobis Dominus spiritum timoris, vt in S. Ordini
persecutionibus & temptationibus pauceamus, sed virtu- ne tribui-
tu, fortitudinis & roboris, vt fidem constanter & tene-
tur.

amus & prædicemus & pro ea mori non dubitemus.
Altera in Ordinatione tributa virtus est caritas, quæ Caritas in
flagranti studio & diuina officia peragit, & proximo - S. Ordine
rum presertim subditorum salutem impense curat, vn- infunditur.
de Ioann. 21. v. 15. Petro ter suum erga Christum amo-
rem confessio Dominicus grex concreditus est. Tertia Temperan-
in Ordinatione concessa virtus est sobrietas siue cibi tia in s. da-
& potus temperantia siue etiam omnium perturbati- tur Ordine.
onum refrænatio & castigatio vitiorum. Et S. August.
l. de grat. & lib. arbitr. c. 18. pro spiritu sobrietatis legit
spiritum continentiae, quæ virtus est generalis cohi-
bens & continens mentem in officio, ne amore, odio,
cupiditate, timore, luxu, sono, torpore, aliisq; immo-
deratis ac vitiosis affectibus dissoluatur. Habet itaq;
ex ipso Ordinis Sacramento Clericus gratiam & facul-
tatem sobrie temperanterq;, si velit, viuendi. Rursum
Apostolus 2. Tim. 4. v. 5. Sobrius esto, & Tit. 1. v. 8.

requirit ordinandum sobrium & continentem
scil. à gula, luxuria & aliis
animi vitiis.

Rr 3

C A P.